

Arrest

nr. 302 183 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 10 januari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A HAEGEMAN, loco advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U, [A.M.S.], verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit [O.], een dorp gelegen in het district Ayaz Kalay van de provincie Laghman. U woonde daar tot aan uw vertrek samen met uw ouders [W.K.] en [S.], uw jongere broer [A.] en uw gehandicapte zus. Tot voor zijn dood verbleef uw oudere broer [W.] eveneens op dit adres. U hebt de Pashtun etniciteit en bent een moslim van de

soennitische strekking. U ging naar school tot de twaalfde graad. Na uw middelbare studies hielp u uw vader, als landbouwer op de velden. Na het werk speelde u vaak cricket in de bergen. Uw vader werkte naast landbouwer ook als docent op een meisjesschool. Uw oudste broer [W.] was sergeant bij de nationale politie, gestationeerd in Surkhakan aan de snelweg van Laghman. Toen u op een avond na het cricketspelen terugkeerde naar huis, zag u een groep mensen op de weg. Ze waren aan het graven. U verdacht hen van het plaatsen van een bom. Eenmaal thuis verwittigde u uw vader die uw broer [W.] opbelde. De volgende dag kwam uw broer ter plaatse met de ontminningsdien[s]t. De bom werkt succesvol ontmanteld. Ongeveer 15 dagen later ontving uw vader een dreigtelefoon van een onbekende. De anonieme beller beschuldigde jullie van verklikking en beval jullie overgave. Uw vader dacht aanvankelijk dat het om een flauwe grap ging. Ongeveer een week later volgde een eerste dreigbrief van de taliban. De brief, geadreseerd aan uw en uw broer, werd via de mullah van de moskee aan uw vader bezorgd. De taliban verzocht jullie overdracht. Een tweede dreigbrief volgde, twintig dagen later, op dezelfde wijze. De toon van deze brief was dwingender. De taliban gebood jullie om voor hun rechtbank te verschijnen. Aangedaan door dit bericht, besloot uw broer van zijn werk naar huis te komen. Op weg naar huis werd hij door de taliban om het leven gebracht. Hierna kwam de taliban naar uw huis, met het oogmerk u en uw vader te doden. Uw burens konden u op tijd verwittigen en verschuilen. Uw vader en de rest van het gezin bleef in het huis waar de taliban hen aantrof. De taliban wou uw vader vermoorden en uw huis in brand steken maar de dorpelingen kwamen tussenbeiden. De volgende ochtend, overhandigde uw schoonbroer u aan een smokkerlaar die u naar Kabul bracht. Van daaruit verliet u Afghanistan in de maand jawza van het jaar 1400 van de Afgaanse kalender (juni 2021) via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië Italië, Frankrijk reisde u naar België waar u op 8 december 2021 aankwam. U dient hier op 9 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek werd uw vader gedwongen zijn werk als leerkracht op de meisjesschool stop te zetten. De taliban vond meisjesonderwijs en de job van uw vader in strijd met de islam. Uw vader bleef op de velden werken. De taliban vroeg nog geregeld naar u. Ze kwamen 4 à 5 keer naar uw huis en bedreigden uw vader. Daar uw vader weigerde informatie vrij te geven over uw situatie werd hij geslagen en gemarteld. Uw moeder vertelde u dat [N.A.], assistent gouverneur bij de taliban, uw vader geregeld lastig viel. [N.A.] verzocht uw vader en de rest van het gezin om het dorp te verlaten. Uw vader gaf hier voorlopig geen gehoor aan. Uw gezin woont, heden, nog steeds op dezelfde plek.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende originele documenten neer: uw elektronische taskara, de taskara van uw broer en twee dreigbrieven van de taliban. Verder legt u ook een kopie van de politiebade van uw broer, een kopie van enkele foto's van uw broer in uniform en een kopie van twee foto's van het lijk van uw broer neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er verder door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etniciteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u hen aan de autoriteiten verklikt hebt toen u hen een bom zag begraven. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Uw verklaringen bevatten immers verschillende incoherenties, vaagheden en inconsistenties.

U beweert vooreerst dat uw broer, [W.], werkzaam was voor de politie (CGVS p.9), meer bepaald als sergeant bij de nationale politie (CGVS p. 14). Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de Afghan National Security Forces (hierna: "ANSF") behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer om het leven werd gebracht door de taliban omwille van zijn werk bij de politie en zijn rol bij het verstoren van een talibanoperatie, met name het ontmantelen van hun bom. (zie CGVS, p. 25) Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Vooreerst blijkt uw kennis inzake de functie en werkzaamheden van uw broer zeer summier waardoor de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees in het gedrang komt. Immers, uw vrees is onlosmakelijk verbonden aan het profiel en de werkzaamheden van uw broer. U weet enkel te vertellen dat uw broer gestationeerd was in Surkakhān en dat uw broer de Kabul en Nangarhar snelweg beveiligde en daar patrouilleerde (CGVS p.9 en 19). Gevraagd om meer details hieromtrent blijft u het antwoord schuldig. U zegt enkel: "Dat weet ik niet hij werkte daar als sergeant. Ik heb u verteld wat hij daar gedaan heeft meer weet ik niet." (CGVS p. 20)

Ook over de opleiding die uw broer zou hebben gevolgd, kan u maar weinig details verschaffen. U vertelt dat uw broer aan de academie studeerde en een examen diende af te leggen vooraleer hij bij de politie kon starten (CGVS p. 19). Behalve de locatie waar dit examen plaatsvond kan u daar niets meer over vertellen (CGVS p.9). Wanneer u wordt gevraagd om uit te weiden over deze opleiding antwoordt u: "Hoe moet ik over zijn opleiding weten?". U beweert dat u daar nooit met uw broer over sprak (CGVS p. 19). Nochtans kwam uw broer 2 à 3 dagen per maand met verlof naar huis. Gezien hij 4 à 4,5 jaar bij de politie werkte en jullie niet zoveel in leeftijd verschilden kan van u redelijkerwijs worden verwacht beter op de hoogte te zijn van zijn activiteiten bij de politie (CGVS p.10). Temeer gezien deze tewerkstelling rechtstreeks verband houdt met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Wanneer u wordt verzocht om uw gebrekkige kennis dienaangaande te verklaren, verschuilt u zich achter het excuus dat deze informatie vertrouwelijk zou zijn. "Hij onthulde niet wat hij op zijn job deed. Dat moest geheim blijven daarom weet ik niet wat hij daar gedaan heeft." (CGVS p. 20). Dit kan niet overtuigen.

U geeft aan dat de dorpelingen op de hoogte waren van de job van uw broer bij de politie. De dorpelingen wisten dit omdat uw broer soms in zijn uniform naar huis kwam (CGVS p.10). U vertelt ook dat "wanneer een politieagent met verlof naar huis kwam, de taliban langskwam en zijn huis overviel en de agent doodden." (CGVS p. 14) U geeft het voorbeeld van een commandant van de lokale politie die in een naburig dorp, [M.], op 10 minuten wandelafstand van uw eigen huis, werd doodgeschoten door de taliban toen hij daar thuis met verlof was (CGVS p. 15). U was 18 jaar ten tijde van dit incident. Dat dit geen eenmalige gebeurtenis was blijkt uit uw volgende verklaring: "Wanneer de taliban beseftte dat ze thuis langskwamen, vielen ze hun huizen aan, arresteerden ze hun of beschoten ze hun. Soms ontsnapte de politie." (CGVS p. 15) U bevestigt dat de politieagenten die naar huis kwamen geen voorzorgsmaatregelen troffen. Dit is onbegrijpelijk gezien het gewelddadig optreden van de taliban. In het licht van deze precedentes is het merkwaardig dat uw broer niet omzichtiger te werk ging en nog steeds in zijn uniform naar huis kwam. Dit is weinig in overeenstemming te brengen met de gevaarlijke situatie die u schetst over politieagenten die naar huis terugkeerden wanneer zij in verlof waren.

Voorts bent u zeer vaag in uw beschrijving over de dood van uw broer, waardoor u niet overtuigt van de omstandigheden van diens overlijden. Zo beweert u dat hij werd omgebracht door de taliban toen hij op weg was van zijn werk naar huis maar kan u daar nauwelijks details over geven (CGVS, p. 25). U zegt hierover enkel dat toen uw broer uit de wagen stapte hij richting de velden wandelde op weg naar huis. U voegt toe dat hij betrapt werd door de taliban en op een plek niet ver van uw huis werd doodgeschoten. De beschrijving die u geeft is allerm minst doorleefd en gedetailleerd te noemen. U benoemt daarnaast geen van de taliban leden die uw broer zouden gedood hebben, nochtans zouden zij nog gezien zijn in de moskee in het dorp waar zij gingen bidden. Ook over het tijdstip waarop uw broer werd gedood door de taliban legt u tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk stelt u dat dit 10 tot 15 dagen na het ontvangen

van de tweede dreigbrief gebeurde (CGVS p. 25). Daarna zegt u dat hij gedood werd door de taliban toen hij 's nachts in het geheim naar huis wou komen na het onschadelijk maken van de bom (CGVS p. 25).

Tevens legt u ter staving van het vroegere profiel van uw broer bij de politie enkel een kopie van een politiebade en een kopie van enkele foto's in uniform neer. Gevraagd waar de originele badge van uw broer is, zegt u dat de taliban het origineel uit de zak van uw broer namen toen ze hem doodden (CGVS, p. 18). U staaft dit echter niet en dit betreft dat ook louter een blote bewering. Op de vraag hoe u aan een kopie van de badge bent gekomen antwoordt u dat bij uw thuis in Afghanistan een kopie van de badge van uw broer lag die uw vader u opstuurde (CGVS p.18). Gezien u geen andere werkdocumenten van uw broer kan voorleggen is het wel zeer onwaarschijnlijk dat u die ene kopie had liggen en geen andere documenten. Uw verklaring weet niet te overtuigen. Met betrekking tot de foto's dient te worden aangestipt dat het gegeven dat de man van wie u beweert dat het uw broer is op bepaalde foto's staat afgebeeld in uniform in het bijzijn van andere mensen niet volstaat om uw asielaanvraag te bewijzen. Het CGVS heeft verder ernstige bedenkingen bij de vermeende verwantschap tussen u en de persoon van wie u beweert dat het uw broer is en van wie de politiebade en foto's zouden zijn. Temeer aangezien u geen enkel document neerlegt die de band of verwantschap tussen u en de persoon van wie u beweert dat het uw broer is. U kan geen foto's van u en uw broer samen voorleggen, noch andere documenten die uw familiale band zouden kunnen aantonen. In dit verband werpt u op dat die foto's op de gsm van uw broer stonden en de taliban ook zijn gsm meenamen toen ze hem vermoorden (CGVS, p.9). Dat uw broer over de enige foto's van jullie samen beschikte is wel heel toevallig en zeer ongeloofwaardig.

Dit alles doet weinig geloof hechten aan het werk van uw broer en de omstandigheden van diens overlijden, nochtans een essentieel element in uw vluchtelooze. Door het afleggen van ongeloof-waardige verklaringen over de tewerkstelling en dood van uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Verder dient opgemerkt te worden dat zelfs in de hypothese dat uw broer daadwerkelijk bij de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten werkzaam was, quod non, het loutere feit dat u beweert een familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u dit a priori niet eens aannemelijk maakt, onvoldoende is om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal merkt op dat uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de taliban evenmin aannemelijk zijn, wat de vaststelling aangaande het ongeloof-waardige karakter van uw asielmotieven alleen maar ondersteunt.

Vooreerst legt u hierover herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen af. U haalt aan dat u ook bedreigd werd door de taliban omdat u informatie over de taliban doorspeelde aan uw broer die bij de politie werkte (zie CGVS, p. 20 en 23). Wat uw eigen rol als informant bij de politie betreft legt u tegenstrijdige verklaringen af. Initieel vertelt u dat u zelf geen officiële baan bij de overheid had maar als informant voor de overheid werkte (CGVS p. 10). U omschrijft dit als volgt: "Ik bleef in contact met mijn broer. Als er iets gebeurde verwittigde ik hem." (CGVS p. 10) Later beweert u het tegendeel: "ik was informant van niemand." (CGVS p. 20). Na verder bevraging blijkt echter dat uw rol als informant beperkt bleef tot melding van het ene incident met de bom. (CGVS p. 20) Nergens blijkt dat u een meer actieve rol als informant zou hebben gespeeld bij de overheid gericht tegen activiteiten van de taliban. U verklaart dat u getuige was van het plaatsen van een bom door de taliban en deze info doorgaf aan uw broer. Omwille van deze verklaring ontvingen jullie beiden bedreigingen van de taliban. (CGVS, p. 11)

Wat de melding van het bomincident betreft zegt u eerst meermaals dat u zelf uw broer verwittigde: "Zodra ik thuis aankwam telefoneerde ik naar mijn broer en verwittigde hem over deze zaak." (CGVS p. 11). U voegt ook het volgende toe: "Zodra ik hun zag telefoneerde ik naar mijn broer" en "Ik belde naar mijn broer en gaf hem hun beschrijving" (CGVS p. 20). Vervolgens spreekt u zichzelf tegen en beweert u alleen uw vader ingelicht te hebben die op zijn beurt uw broer op de hoogte bracht: "ik verwittigde vader die mijn broer opbelde" (CGVS p. 21). Dit strookt niet met uw eerdere verklaringen.

Voorts is het merkwaardig dat noch de politie, noch uw broer u sprak na afloop van het incident. (CGVS p. 23) Des te meer daar u de kroongetuige was en gezien de politie, waartoe uw broer behoorde, zelf het doelwit van de verijdelde bomaanslag bleek te zijn. (CGVS p.21). Ondervraging van de hoofdgetuige en informant lijkt de logische vervolgstap om de daders te identificeren. Het uitblijven hiervan is ondenkbaar. Dat de overheid op dergelijk amateuristische wijze te werk zou gaan is ongeloofwaardig (CGVS p. 23). Hiermee geconfronteerd beroept u zich op het feit dat uw broer uw naam niet prijs gaf om u tegen represailles van de taliban te beschermen (CGVS p. 23). Niet veel later blijkt de taliban wel degelijk op de

hoogte van uw betrokkenheid. Zo beweert u dat de taliban zeiden: "jullie hebben het gedaan" (CGVS p. 23). Hoe de taliban dan precies achterhaalde dat u hen verklikte is een raadsel. U beweert dat de taliban dit achterhaalde omdat uw broer de enige persoon in het gebied was die voor de overheid werkte (CGVS p. 11). Dit is wel erg onaannemelijk en weinig overtuigend. Zeker gezien uw eerder verklaringen over "andere politieagenten in de regio die problemen ondervonden met de Taliban wanneer ze thuis met verlof kwamen." (CGVS p. 14-15)

Uw onwetendheid over het verder verloop alsook de afloop van dit incident is ook opvallend. U sprak hier niet meer over met uw broer. U weet niet wat zijn rol ter plaatse was. (CGVS p. 23) Indien u werkelijk vervolgd werd door de taliban omwille van voorgaande, kan van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn.

Verder verklaarde u ook dat de taliban naar uw huis kwam om u en uw vader te vermoorden. Bij uw uiteenzetting van "de gebeurtenissen die de directe aanleiding vormden voor uw vertrek uit Afghanistan", zijn verschillende bedenkingen te maken. Zowel de reactie van uw familie als van de taliban is eigenaardig. (CGVS p.25) Het is volstrekt onlogisch en onbegrijpelijk dat uw gezin thuis bleef, ondanks de waarschuwingen van de dorpingen dat de taliban in aantocht was met het oogmerk te doden (CGVS p.26). Hiernaar gevraagd beroept u zich op de hoge leeftijd van uw ouders, de jeugdige leeftijd van uw broer en de beperkte mobiliteit van uw zus. U beweert: "ze konden niet vluchten" (CGVS p.26). Daar uw gezinsleden net waren ingelicht over de tragische dood van uw broer [W.] en de bedoelingen van de taliban, is het onbegrijpelijk en volstrekt ongeloofwaardig dat ze thuis bleven en besloten de taliban daar op te wachten. Tot slot verklaarde u dat de taliban uw vader wou doodschieten en uw huis wou afbranden maar van deze plannen afzag toen de dorpingen zich verzetten. Het is erg onwaarschijnlijk dat een gewelddadige actor als de taliban zich zou schikken naar de wensen van de dorpingen indien zij het daadwerkelijk op uw familie gemunt hadden (CGVS p. 25).

U verklaarde dat uw vader na uw vertrek meermaals werd bedreigd door de taliban. (CGVS p. 28) Uw moeder vertelde u ook dat uw vader werd lastiggevallen door een hoog profiel bij de taliban, met name [N.A.], assistent gouverneur bij de Taliban (CGVS p. 28). Laatstgenoemde gelaste uw vader om samen met zijn gezin het dorp te verlaten, uw vader weigerde. (CGVS p. 28) Hier dient opgemerkt te worden dat zowel de reactie van uw vader op het bevel van een hooggeplaatst taliban lid als de reactie van de taliban op de onwil van uw vader zeer ongeloofwaardig zijn. Op de vraag hoe uw vader reageerde op verzoek om te verhuizen antwoordde u: "mijn vader zei dit is mijn plaats, mijn huis is hier". (CGVS p. 28) Het voorgaande is weinig aannemelijk te noemen en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het is erg onwaarschijnlijk dat de taliban zou toelaten dat iemand openlijk en herhaaldelijk hun gezag ondermijnt. Uw verklaringen hierover betreffen dan opnieuw louter loze beweringen die u niet weet te staven.

Ook wat betreft uw eigen problemen of de situatie van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen bijgevolg niet.

De documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. De taskara's die u neerlegt, vormen hoogstens een indicatie van uw identiteit dewelke heden niet ter discussie wordt gebracht door het CGVS. Ook de dreigbrieven van de taliban kunnen geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. Er moet hierbij immers worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie info toegevoegd aan blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Immers dient te worden aangestipt dat in uw regio het willekeurig geweld op een dusdanig laag niveau voorkomt dat er in het algemeen geen reëel risico voor burgers bestaat en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is alvorens te kunnen besluiten dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Wanneer uit de beschikbare informatie duidelijk naar voren komt dat de schaal van het willekeurig geweld in een bepaalde regio dermate laag is dat er in het algemeen geen reëel risico bestaat voor burgers om getroffen te worden door willekeurig geweld, volstaat de vaststelling dat er persoonlijke omstandigheden zijn niet zonder meer om aanleiding te geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Een verzoeker dient derhalve een hoger niveau van individuele elementen aan te brengen teneinde tot het bestaan van een reëel risico te kunnen besluiten. Dit hogere niveau van persoonlijke omstandigheden teneinde te kunnen besluiten tot een reëel risico wordt door u niet aangebracht.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM

maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat

een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire

situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 10 januari 2023 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-

2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2017), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de *“beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur”*, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten) en van het recht om te worden gehoord.

Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Aangezien uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker meermaals werd gehoord alvorens de bestreden beslissing werd genomen kan ook geen schending van het hoorrecht worden vastgesteld.

Het door verzoeker ook geschonden geachte artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt als volgt:

“§ 2. Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.

§ 3. De asielzoeker, zijn advocaat of de vertrouwenspersoon kunnen per aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs aanvullende opmerkingen of aanvullende stukken naar de Commissaris-generaal sturen. Deze opmerkingen en stukken zullen bij het individueel dossier van de asielzoeker worden gevoegd. De ambtenaar zal rekening houden met de opmerkingen en de stukken die hem tijdig zullen zijn overhandigd.”

Een eenvoudige lezing van het aan de Raad voorgelegde administratief dossier leert dat verzoeker tijdens zijn gehoor door verweerder werd geconfronteerd met tal van tegenstrijdigheden in zijn relaas en dat hem de mogelijkheid werd geboden om, na het gehoor, nog bijkomende opmerkingen over te maken. Er kan dan ook niet worden geoordeeld dat verweerder de bepalingen van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schond.

Nu verzoeker zich in het kader van zijn beroep bij de Raad, die met volheid van rechtsmacht oordeelt, heeft kunnen verweren tegen de kwestieuze tegenstrijdigheden, blijkt bovendien niet dat hij nog een belang heeft bij het aanvoeren van een schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 (cf. RvS 23 januari 2014, nr. 226.192).

Gezien het feit dat verzoeker geen kind is en geen kinderen in België heeft, kan hij ook niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat artikel 24 van het Handvest van de grondrechten – dat betrekking heeft op de rechten van het kind – werd geschonden.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing goed heeft voorbereid en dat hij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

Verzoeker stelt verder in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

In casu heeft verweerder vastgesteld dat verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker verklaarde dat hij vreest te worden vervolgd door de taliban omdat hij zijn, ondertussen overleden, broer, die volgens hem sergeant was bij de nationale politie, in kennis stelde van het feit dat hij mensen aan een weg graafwerken zag uitvoeren en later bleek dat zij een bom hadden geplaatst. Hij houdt voor door dat de taliban hem als een informant beschouwen en hem daarom naar het leven staan.

De Raad stelt, samen met verweerder vast, dat verzoeker geen bewijskrachtige stukken heeft aangebracht die toelaten vast te stellen dat hij een broer had die actief was bij de Afghaanse nationale politie. Verzoeker betoogt dat hij zijn best deed om bewijsstukken te verzamelen, maar toont hiermee niet aan dat verweerder verkeerdelijk aangaf dat de aangebrachte documenten geenszins toelaten een familiale band vast te stellen met een persoon die actief was bij de politie. Waar verzoeker benadrukt dat zijn broer staat afgebeeld op de door hem neergelegde foto's, kan de Raad enkel opmerken dat het gegeven dat een persoon staat afgebeeld op foto's niet toelaat vast te stellen dat deze persoon verwant is met verzoeker. De Raad stelt tevens vast dat verweerdere argumentatie om de kopie van de politiebadge die verzoeker aanbracht bewijskracht te ontzeggen niet onredelijk is. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat bij verzoeker thuis een kopie van een politiebadge, die door de taliban werd meegenomen, zou zijn bewaard.

Verzoeker maakt niet alleen niet aannemelijk dat hij een broer heeft of had die actief was bij de Afghaanse nationale politie en om die reden wordt gevisieerd door de taliban, hij maakt evenmin aannemelijk dat hij door de taliban als een informant van de vroegere overheid zou worden beschouwd. Los van het feit dat geenszins blijkt dat verzoeker ooit enige informatie aangaande een door de taliban voorbereide aanslag aan de politie zou hebben meegedeeld – er is geen enkel document waaruit dit zou kunnen worden afgeleid –, moet worden gesteld dat verzoeker niet op een plausibele wijze kan verklaren hoe de taliban kennis hadden kunnen krijgen van het feit dat hij, eenmalig, een inlichting zou hebben verstrekt aan de politiediensten. Verzoeker gaf immers aan dat de taliban hem niet zagen toen hij vaststelde dat zij een put groeven om een bom te plaatsen (gehoorverslag CGVS blz. 21) en dat hij enkel zijn broer en vader

op de hoogte stelde. Verzoeker benadrukte ook dat zijn broer de naam van hem en hun vader aan niemand kenbaar maakte (gehoorverslag CGVS blz. 23).

Aangaande de door verzoeker aangebrachte dreigbrieven moet worden aangegeven dat verzoeker verweerders vaststelling niet weerlegt dat dergelijke documenten eenvoudig kunnen worden nagemaakt, zodat er geen grote bewijskracht aan kan worden toegekend.

Ter terechtzitting stelt verzoeker nog te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan te zullen worden vervolgd omwille van zijn “*verwestering*”. Hij verwijst hierbij naar de duur van zijn verblijf in West-Europa. Uit het neergelegde administratief dossier blijkt ook dat verzoeker in het raam van een integratie-parcours een opleiding volgde en dat hij een niet ondertekende arbeidsovereenkomst aanbracht inzake een tijdelijke tewerkstelling als autowasser.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, december 2023, blz. 13-14).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Zijn bewering ter terechtzitting dat hij uit een familie komt die niet bereid is om de strenge normen van de taliban te respecteren blijft ongestaafd. Het feit dat hij, met het oog op het verwerven van informatie die hem moest toelaten deel te nemen aan het maatschappelijk leven, een vorming kreeg omtrent de economische, sociale, politieke en culturele context en inzake het dagelijks leven in Wallonië en België en het feit dat hij werkte als autowasser leidt niet tot het besluit dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij afkomstig is uit een dorp waar de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan drie jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

5.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verzoeker op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. *Ernstige schade bestaat uit :*

a) *doodstraf of executie; of,*

b) *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

c) *ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Allereerst moet worden gesteld dat, nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoont, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Laghman en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan January 2023, blz. 34) blijkt dat burgers in deze provincie actueel geen ernstig risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De uitvoerige uiteenzetting van verzoeker, met verwijzing naar minder recente informatie, laat de Raad niet toe tot een ander besluit te komen. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat er, bij gebrek aan informatie over de situatie in Afghanistan, slechts een standpunt kan worden ingenomen omtrent de veiligheidssituatie nadat een “*fact-finding mission*” werd ondernomen. Er blijkt immers voldoende informatie beschikbaar te zijn om de veiligheidssituatie in de verschillende regio's in Afghanistan actueel reeds te kunnen beoordelen.

In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat, gelet op voorgaande vaststellingen, niet kan worden besloten dat voormelde verdragsbepaling werd geschonden door het nemen van de bestreden beslissing.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 of 48/7 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van de Vluchtelingenconventie heeft geschonden door te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK